

E.C.C.O. (III):

KONSERVOINTI-RESTAUROINTIALAN KOULUTUKSEN PERUSVAATIMUKSIA

Laatinut Euroopan konservointi- ja -restaurointialojen yhdistysten keskusliitto. Hyväksytyt E.C.C.O.:n yleiskokouksessa Brysselissä 1.3.2002 ja päivitetty yleiskokouksessa 7.3.2003

I. Konservointi-restaurointialan koulutuksen perustavoitteet

Koulutuksen on perustuttava ammattikunnan ja alan korkeimpiin eettisiin standardeihin, joissa tunnustetaan kulttuuriperinnön ainutlaatuinen luonne sekä sen esteettinen, taiteellinen, dokumentaarinen, ympäristöllinen, historiallinen, tieteellinen, sosiaalinen ja henkinen merkitys. Alan koulutuksesta valmistuneilla tulee olla valmiudet toimia vastuullisesti kulttuuriperinnön konservoinnin ja restauroinnin parissa sekä alan erikoistuneemmissa teknisissä, tieteellisissä ja taiteellisissa tehtävissä. Valmistuneiden tulee kyetä yhteistyöhön kaikkien muiden ammattien ja alojen kanssa, jotka liittyvät kulttuuriperinnön säilyttämiseen. Valmistuneiden tulee myös kyetä itsenäiseen tutkimustyöhön konservoinnin ja restauroinnin alalla sekä historiallisen teknologian ja tekniikoiden parissa. Koulutus on myös tarkoitettu kehittämään kaikkia tärkeitä valmiuksia, kuten on mainittu E.C.C.O.:n ammatillisen ohjeiston osassa I.

II. Koulutuksen taso

Vähimmäiskoulutustaso, joka antaa valmiudet toimimia asianmukaisesti päteväytyneenä konservaattori-restauroijana tulisi olla ylempi korkeakoulututkinto (Master's level) tai vastaava. Tämä tutkinto tulee olla saavutettavissa vähintään 5 vuoden täysipäiväisellä alan opiskelulla yliopistossa tai vastaavassa oppilaitoksessa ja siihen tulisi kuulua myös asianmukaisesti järjestetty käytännön harjoittelu. Tutkinnon jälkeen tulisi olla mahdollisuus jatkaa tohtorintutkintoon.

Sekä teoreettinen että käytännön koulutus ovat erittäin tärkeitä ja ne tulisi järjestää sopivassa tasapainossa toisiinsa nähden.

Loppukokeiden ja -töiden hyväksytyen suorittamisen jälkeen opiskelijalle annetaan tutkintotodistus, jossa tulee myös mainita opintojen erikoistumisala.

Paikallisesta tilanteesta riippuen saattaa olla myös tarpeen arvioida ammatillista toimintaa, jotta voidaan varmentaa konservaattori-restauroijan valmiudet toimia eettisesti ja pätevästi erikoisalallaan.

III. Käytännön koulutus

Käytännön koulutukseen tulee kuulua alkuperäisten esineiden käsittely, jotka on katsottu erityisen sopiviksi opetuskäyttöön. Valittujen esineiden tulisi sisältää aineistoa perusteellisesti dokumentoitua case study –tutkimusta varten, johon kuuluu tekninen selvitys, diagnoosi ja asiaankuuluva käsittely. Opintojen alusta alken tällaiset tutkimukset saavat opiskelijat ymmärtämään jokaisen esineen ainutlaatuisena tapauksena kaikkein käytännönläheisimmällä tavalla. Lisäksi case study –tutkimukset tarjoavat parhaan mahdolliset integroida konservoinnin ja restauroinnin eri teoreettiset, metodologiset ja eettiset aspektit käytännön harjoitteluun ja koulutukseen. Historiallisten tekniikoiden, teknologian ja materiaalien valmistustekniikoiden tutkimusta ja niihin liittyvä harjoittelua suositellaan, koska ne edistävät laajempaa ymmärrystä kulttuuriperinnön fyysisistä, historiallisista ja taiteellisista aspekteista.

IV. Teoreettinen opetus

Luonnontieteiden ja humanististen alojen välinen tasapaino on välttämätön teoreettisessa opetuksessa. Teoreettiset aineet tulisi valita erikoistumisen perusteella ja niihin tulisi kuulua:

- Konservoinnin ja restauroinnin eettiset periaatteet
- Luonnontieteelliset aineet (esimerkiksi kemia, fysiikka, biologia, mineralogia, väriteoria)
- Humanistiset aineet (esimerkiksi historia, paleografia, taidehistoria, arkeologia, etnologia, filosofia)
- Materiaalien ja tekniikoiden, teknologian ja valmistusprosessien historia
- Rappeutumisprosessien tunnistaminen ja tutkiminen
- Kulttuuriperintöön kuuluvien esineiden esillepano ja kuljetus
- Konservoinnin, ehkäisevän konservoinnin ja restauroinnin teoria, metodit ja tekniikat
- Esinejäljittelmien valmistukseen liittyvät prosessit
- Dokumentointimenetelmät
- Luonnontieteellisen tutkimuksen menetelmät
- Konservoinnin ja restauroinnin historia
- Lainopilliset kysymykset (esimerkiksi ammatilliset säädökset, kulttuuriperintöön liittyvä lainsäädäntö, vakuutus, elinkeino- ja verolainsäädäntö)
- Johtamistaito (kokoelmat, henkilökunta, resurssit)
- Terveys- ja turvallisuuskysymykset (mukaanlukien ympäristöön liittyvät kysymykset)

- Viestintätaidot (mukaanlukien informaatioteknologia)